

РЕШЕНИЕ

№ 7622

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9854** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от В. В. В., чрез адв. В. С., срещу решение № 2081/30.04.2024г. по АНД № 20241110205001/2024г. на СРС, 109 състав.

Касаторът поддържа, че обжалваното решение е незаконосъобразно и необосновано.

Поддържа, че съдът не е изложил конкретни мотиви във връзка с изричните оплаквания в жалбата срещу НП – за допуснати процесуални нарушения при съставянето му и неизпълнение на изискванията за форма и мотивираност на акта.

Липсват мотиви във връзка с възраженията, че не е извършено нарушение на Закона за здравето, тъй като употребата на цитираната в НП смес за наргиле, не представлява „тютюнопушене“ по смисъла на ЗЗ, а и не е извършване на закрито обществено място.

Не са изложени и съображения, защо съдът приема, че отговорност следва да носи касаторът. Прави искане решението на СРС и НП да бъдат отменени.

Касационната страна – Директор на Столична регионална здравна инспекция, не взема становище по касационната жалба.

Прокурорът от СГП изразява становище, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд – София-град, 5 касационен състав, като обсъди посочените в жалбата касационни основания и доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и

е процесуално допустима. Разгледана по същество, съдът намира, че решението е постановено при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на В. В. В., против Наказателно постановление изх.№ РД-05-0315/05.10.2023г., издадено от директора на СРЗИ, с което на основание чл.231, ал.2 и чл.218, ал.2 от ЗЗ, на касатора е наложено административно наказание – глоба в размер на 500 лева, заради нарушение на чл.56, ал.1 ЗЗ.

Сочената за нарушена правна норма гласи, че се забранява тютюнопушенето в закритите обществени места, като който допусне в управляван от него обект, извършването на нарушение на тази разпоредба, се наказва с глоба от 300 до 500 лв., с имуществена санкция от 1 000 до 1 500 лв., когато нарушението е извършено от едноличен търговец, или с имуществена санкция от 3 000 до 5 000 лв., когато нарушението е извършено от юридическо лице – чл.218, ал.2 Закон за здравето.

С обжалваното в настоящото производство решение на СРС, издаденото срещу касатора наказателно постановление е изменено, като е намален размерът на наложеното наказание от 500 лева на 300 лева.

Безпротиворечива е съдебната практика, че дейността по административно наказване по естеството си е правораздавателна дейност на администрацията, а наказателното постановление, като резултат от упражнената дейност по административно наказване, представлява правораздавателен акт, който се издава по реда на ЗАНН и следва да отговаря на специалните изисквания за форма и съдържание. Обжалването на наказателното постановление пред районния съд е продължение на административнонаказателното производство. С него се поставя началото на следващата, незадължителна фаза от неговото развитие, в която спорът следва да бъде решен от съда по същество. Съгласно чл. 63, ал. 1 и ал.2, ЗАНН районният съд в състав от един съдия разглежда делото по същество и се произнася с решение, с което може да потвърди, да измени или да отмени наказателното постановление или електронния фиш. С оглед правомощията на районния съд и правораздавателния характер на наказателното постановление, в съдебната практика трайно се приема, че при проверка на неговата законосъобразност районният съд има правомощия на въззивна инстанция, тоест при упражняване на правомощията си районният съд следва да реши спора по същество. Съдът следва да оцени поотделно и в съвкупност, както събраните в хода на административнонаказателната преписка доказателства, така и тези събрани в хода на съдебното производство. Въз основа на доказателствата съдът действащ като решаваща инстанция следва да формира собствени изводи за установената фактическа обстановка по делото. Въз основа на установените факти съдът следва да изложи конкретни мотиви дали фактите обуславят квалифицирането на деянието като нарушение описано в НП. Дали то е извършено от нарушителя и налице ли са основания за ангажиране на административнонаказателна отговорност. Съдът следва да установи и дали в хода на производството са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на някой участник, в това число и по отношение посочването в НП на всички относими обстоятелства, послужили като основание за ангажиране на отговорността на нарушителя. Въз основа на тази съвкупна преценка на доказателствата по делото и приложимите правни норми, съдът следва да упражни някое от правомощията си по чл.63 ЗАНН.

В конкретния случай, още с жалбата пред СРС са изложени възраженията наведени и

с касационната жалба – че наказателното постановление, не отговаря на изискванията за форма и мотивираност; че изводите на АНО са необосновани тъй като не са събрани доказателства. Изложени са възражения, че не е извършено нарушение, тъй като не е извършено тютюнопушене на закрито обществено място, както и, че не са налице основания – фактически и правни, за ангажиране отговорността на В. В. В..

Разглежданият делото състав на СРС, в решението си от 30.04.2024г. е изложил мотиви единствено за установената фактическа обстановка. В грубо нарушение на процесуалните правила, СРС не е изложил мотиви дали обжалваното НП има необходимото съдържание по чл.57 ЗАНН, в частност изискванията за мотиви по чл.57, ал.1, т.5 и 6 от ЗАНН; дали са спазени административнопроизводствените правила при установяване на нарушението и санкционирането му. Липсват мотиви дали установената фактическа обстановка обуславя извод за извършено административно нарушение, как следва да се квалифицира то, кое лице го е извършило и кое лице следва да понесе административнонаказателна отговорност. Не са изложени мотиви и защо СРС е решил, че следва да намали наложеното с НП наказание и налице ли са процесуални основания за това.

Горното мотивира настоящата инстанция да приеме, че в случая съставът на СРС разглеждащ делото, не е изпълнил задълженията си на инстанция по същество и не е изложил нито един собствен мотив по спорните въпроси за производството. Обжалваното решение е постановено при пълна липса на мотиви, поради което настоящата инстанция приема, че е допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, съставляващо касационно основание за отмяна на съдебния акт по см. 348, ал. 1, т. 2 вр. ал. 3, т. 2 НПК. Следва на основание чл. 221, ал. 2, чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК вр. чл. 63в ЗАНН отмяна на първоинстанционния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане по същество, от друг състав на районния съд.

Водим от горното, Административен съд – София-град, пет касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2081/30.04.2024г., постановено по АНД № 20241110205001/2024г. на СРС, 109 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.